

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сѣбота на голѣмъ лѣтъ, и сѣки вторникъ на малкъ. Годишната цѣла за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованията трѣбува да сѣ годиши и прѣплатени. Писмата за редакціята са подписуватъ до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществованията става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаѣ-Меджидъ № 23.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Сичкити въпроси на денна заповѣдъ, тука както и другагѣ, са изгубватъ предъ страшиятъ дуелъ, който са начена между Франція и Пруссія. Движеніето е живо между турските министри. Ній ще го разумѣемъ лесно ако държимъ смѣтка за мѣнѣнето на Аали паша, който мисляше че войната можеше да са избѣгне; нѣ че единъ пѣтъ начената, твърдѣ мѣчно е да не завзѣме цѣла Европа. Нѣма освѣнъ едно нѣщо, което може да прѣдваря единъ всеобщъ огънь, то е щото бързината на операциити и бързината на спечеленити резултати да не оставятъ на другити сили врѣме да посрѣдствуватъ.

Туй движеніе на отоманското министерство е лесно да са разбере отъ туй дѣто сѣки познава че Г. Бизмаркъ е малко свѣстенъ въ избираніето на своити срѣдства за дѣйствуваніе. Тѣй до три свѣта на министрити са държяхъ тука щомъ обявленіето на войната между Франція и Пруссія са извѣсти; свикваніето на сичкити редици са рѣши, както и сичкити мѣрки, които можатъ да положатъ въ найкъсъ срокъ турските войски върху найпочитателна военна нога. Станѣтъ на упражненіе въ Шуменъ ще са обърне на едно наблюдателно тѣло отъ 40,000 души напълно въоръжени, и ще бѣде готово да отиде тамъ дѣто ще го изискатъ обстоятелствата. Отъ нѣкое врѣме министерството на войната правяше договаряніе съ една американска компанія за да купи митрайлози усъвършенствуванн съ едно дълго мѣряніе. То направи съ нея единъ контратъ за 200 отъ тѣзи съсипителни военни машини, и агентинѣтъ на тѣзи компанія отиди въ Лондра, отъ дѣто има заповѣдъ да испрати колкото е възможно по скоро тѣзи машини въ Цариградъ.

Ако австрія пазн неутралностъ, Руссія малко приготвена за една дълга война, ще стоп зрителька на приключеніята; нѣ има голѣмъ страхъ да не бы Бизмаркъ чрезъ интригити си да увече и едната и другата, и въ този случай бы станало опасно за Турція.

Положеніето на турската войска ще бѣде вещественно ожидателно: тя не ще дѣйствува освѣнъ въ случай на необходимостъ; за да не даде причина на посрѣдствуваніето на Руссія, тя ще са ограничи да наблюдава отъ близо Румѣнія и славенскити области, дѣто прускити интриги не ще останѣтъ недѣятелни, като са подпомагатъ отъ партіята на Братіяно и лаже отъ князѣтъ Карла, който, преди рѣката, която го е завела въ Букурещъ, да го изведе на границата, ще са помѣни негли да утвърди колебающата си куруна като са хвърли въ обятіята на червенити. Особно волкото са тича до българскити населенія, Портата ще има въ сегашнити обстоятелства, случай да види колко мадро е дѣй-

ствувала като удовлетвори народнити имъ желанія, като ги освободи отъ прѣтиснителното нго на фанариотскити владыци. Българити сѣ задоволени, а като положителни хора, които не обичатъ да зиматъ ловитвата за сѣнка, тѣ ще останатъ вѣрни на Портата отъ дѣто праведно чкатъ развитіето на тѣхната религіозна и народна самостоятелност. Слѣдователно сѣки може да са увѣри че неприятелити на Турція бы избрали злѣ врѣмето за да правятъ въ България славенска пропаганда. Нѣ срѣдоточното правителство не трѣба по малко да са приготви за сичкити случайности, които можатъ да възникнатъ отъ едно всеобщо запалѣніе ако войната е опрѣдѣлена да земе този характеръ. Полковети на редицити отъ Тессалія, Албанія и Ипиръ са найнапрѣдъ снабдиха съ точни оръжія за да бѣдѣтъ по вече въ състояніе да държатъ въ покорностъ еллинскити палекарета.

(Мондъ)

ЗА БОГАТСТВОТО

Въ сѣко врѣме поветето отъ хората сѣ желаяли богатството. Човѣшкото естество ги е подбуждало къмъ него; туй стрѣмленіе е работа толкозъ на единъ инстинктъ, колкото на едно умствование. Въ сѣко врѣме, поветето отъ хората сѣ имали на сърце да да си усигорятъ срѣдства въ отношеніе съ нуждити си, тѣй както мравката събира, прѣзъ лѣтото, храна за зимата, както птицити си правятъ гнѣзда, както мѣжду тѣзи птици, мѣжката отива да търси храна за женската си, която мѣти или за птичетата, които сѣ са измѣтили.

Сѣко общество тича по нрѣ благополучіето и благоденствіето. Благополучіето и благоденствіето сѣ необходими за народити и признати за табуизиднесъ. Едно общество, което е лишено отъ тѣзи подкрѣпи са глѣда въ нашити дни като останало назадъ или въ пропаданіе. Забѣлжватъ го на общото осѣждане или състраданіе.

Освенъ благополучіето и благоденствіето, има добрини които желаятъ държавити които покриватъ едно обширно земно пространство и представляватъ на земята си едно многочисленно населеніе. На тѣзи държави трѣба величіе, сила, сѣятелност. Трѣба да бѣдѣтъ, спорѣдъ посвятената дума, сила. А богатството е сила; сила дѣйствителна, сила, която е готова да облеке сѣкакъвъ образъ къкъвто човѣкъ иска и да са наклони къмъ таквази цѣль каквато бы са показала. Богатството е плодѣтъ на властѣта, която човѣкъ е придобилъ и придобива сѣкой денъ върху свѣтътъ, който го окръжава. То е потвърденіето на тайнстити, които е зелъ отъ природата, на природнити сили, които не престанно покорява и превива на намѣреніята си. То са състои въ плодове, които тѣзи природа, толкозъ малко произво-

дителна, когато човѣкъ я напуска и толкозъ плодovitа, когато ѣ посвѣтѣва своити разумни грижи, е дала подъ притисканіето на човѣка нейниятъ владѣтель. То са съставлява не само отъ злато и пари, както си мислятъ още нѣкои лица, нѣ отъ безкрайната разновидностъ на събранити предмѣти отъ човѣка и изработанни съ начинѣ да отговорятъ на различностѣта на вкусовети му и нуждити му.

Богатството, като произхожда отъ силата на човѣка, е и то една сила, върху туй че то е едно срѣдство за дѣйствіе въ сичкити свѣтъ, човѣци и нѣща. Чрезъ него, подвижити на човѣка са сплитъ съ едно удвоеніе на енергія и на сполука; защото новіятъ човѣкъ като употребява въ полза своити капитални, сиречь богатството, което по напрежъ е спечелилъ, за да устрои трудѣтъ си и особно за да си купи оръдія и машини по вече и по вече усъвършенствуванни, неговіятъ трудъ произвожда, спорѣдъ различнити индустрии десетъ пѣти, сто пѣти, хиляда пѣти по вече оки или аршини отъ едно исто произведеніе отъ колкото първиѣтъ човѣкъ, който е былъ ограниченъ въ дебелити съчева на първити врѣмена на цивилизаціята. И тѣй той става, чрезъ самото си богатство, господаръ на вселенната.

Същество свободно и отговорно, човѣкътъ може, по силата на свободата си, да употребн или да злоупотрѣби форми на силата си. Тѣзи форми са разновидности, тѣ сѣ сплетени. Въ човѣкътъ има единъ купъ сили които съставятъ умственната му сила. Има физическата сила, мышцената сила, тѣзи послѣдната ограничена и постоянна за едно количество населеніе, нѣ повече и по-вече умножена отъ природнити сили които човѣкъ покорява и съ които са служи както иска. Можемъ да смѣтаме математически, и туй смѣтаніе са е направило много пѣти, числото на рѣцети които представляватъ природнити сили които човѣкътъ държи покорени въ една голѣма държава твърдѣ напѣднала въ полѣзнити искусства, таквазъ както Франція, или Англія, или Северна Америка: водопадн, пародвижни машини, вѣтърдвижни воденици, и товарителни добитаци. Тѣхната сила е безкрайно по горня отъ мышченската сила на самото населеніе. Има най послѣ нѣравственната сила, която представя тѣзи чѣстностъ че е движима и измѣняема, спорѣдъ врѣмената и мѣстата, и даже спорѣдъ човѣшкити плѣмена, ако и сички, съ самото условіе като желаятъ силно, и да можатъ да придобіятъ една твърдѣ голѣма. Тя може да са увеличава, да са умалява, да са унижава и пада въ презрѣніе, и точно по тѣзи причина, човѣкътъ, като слѣдва теченіето на историческити приключенія, наблюдава толкозъ измѣненія въ величіето и силата на народити.

Трѣба да забѣлжимъ че тука е думата

за богатството, което е единъ съставъ отъ вещественни предмети по вече или по малко обработани за да отговорятъ на различни нужди на човѣка, а моралната сила е управителката на обществото. Тя предсѣдательствува въ службата, която човѣкътъ дава на своити способности, и на сички различности на силата си. Тя рѣшава сѣятелността на народити или помраченіето имъ. Когато тѣхната нѣравствена сила е положена на твърди основи, когато са покоряватъ на потикателни сили, които правдоушїето и честността сж потвърдили, малки народи ставатъ царства, царствата голѣми имперїи. Когато моралната сила са колебае или отслабнува, най прочутити имперїи, ставатъ второстепенни държави и свършватъ като са закопаятъ въ гробътъ.

Въпросътъ да са съобщи на нѣравственната сила на човѣка или на обществото едно добро и спасително направление, да са наредѣн добръ тѣй щото да са увеличава, не е лесенъ да са рѣши въ практиката; той не е нищо по малко освѣнъ искусството да са управлява. Въ нашити дни, дѣйствително, сѣки народъ си прѣдлага да придобіе сила въ полезни искусства, въ науки и въ хубавити искусства, да достигне въ политическата сила, да придобіе авторитетъ въ свѣтътъ и да го пази когато го сполучи. Самиятъ инстинктъ на съхраненіето ги подбужда къмъ това, защото едно слабо общество е безъ извѣстностъ за бѣдѣще.

Единъ законъ на физическіятъ свѣтъ, който е очевиденъ въ естественната исторїя както и въ исторїята на човѣшкити общества, е щото слабити общества, въ сношеніето си съ силнити, да подпадатъ. Тѣ са завладѣватъ, поглѣщатъ и изядатъ почти тѣй както въ африканскити лѣсове, безобидната дива коза са изядатъ отъ левътъ, или както въ баснята, въ това твърдѣ въренъ образъ на реалността, агнето са изядо отъ вълкътъ. Въпросътъ да са узнае да ли е сгодно политически единъ народъ да бѣде богатъ са ограничава въ този: богатството да ли е за обществото единъ отъ най дѣйствителни образи, които сж дадени на човѣшката сила да ги облича, единъ отъ тѣзи които сж най мѣлго въ отношеніе съ външното вліяніе на държавити, и единъ отъ най плодотворни отъ вѣтрѣ за добріятъ вървежъ на общественити работи?

Този въпросъ, тѣй прѣдставенъ, не е мѣченъ да са рѣши. Силата на държавити са мѣри, до единъ степенъ, на величината на бюджетътъ, който народътъ може да понесе безъ да подпадне подъ товарътъ. Числото на милионити, които е възможно да са искатъ отъ единъ народъ безъ да има опасностъ че би са истощилъ, дава мѣрката на туй което държавата може да прѣдприеме вънъ и вътрѣ. Като това число милиони е очевидно въ сѣразмѣрностъ съ богатството на народити, слѣдва че богатството на единъ народъ е положителниятъ знакъ на неговата сила.

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА

V.

За косвеннити изученїя.

Не показвайте никога безъ една крайна нужда едно строго и повѣлтелно лице на дѣцата което ги растреперва. Често това е прѣструване и педанство въ онѣзи, които управляватъ; защото дѣцата

сж обикновенио страховливи и срамежливи. Вѣй ще имъ затворите сърцето и ще имъ отнемите повѣреніето, безъ които никакъвъ плодъ неможете да са надѣвате отъ възпитаніето. Мѣчете са да ви обикнатъ; нѣка бѣдѣтъ свободни съ васъ, и нѣка да са нестрахуватъ да ви показватъ недостатѣцити си! За да сполучете това, бѣдете снисходителни къмъ онѣзи, които не са прѣструватъ предъ васъ. Не са показвайте нити удивени нити ядосани за лошити имъ наклонности; напротивъ, съжелявайте слабостта имъ. По нѣкога ще са случи и туй неудобство че дѣцата твърдѣ малко ще са спиратъ отъ заплашваніето; нѣ, ако добръ размислите, повѣреніето и искренности сж по полѣзни за тѣхъ отъ колкото строгата властъ.

Отъ друга страна властта не ще може да намѣри мѣстото си, ако повѣреніето и убѣденіето не сж доста силни; нѣ трѣба сѣкога да наченвате съ едно повѣденіе отворенно, весело и домашно безъ низостъ, което ви дава сръдство да глѣдате дѣцата да дѣйствуватъ въ природното си състояние, и да ги познавате съвършено. Най послѣ, когато даже вѣй бихте ги ограничили чрезъ силата да пазатъ вашити правила, вѣй не ще постигните цѣлта си; сичко ще са обърне въ утѣкителни преструванїя, и негли въ лицемѣрие; вѣй ще ги отвърните отъ доброто, за което трѣба единствено да са трудите да имъ вѣдхните любовь.

Ако мѣдрецътъ сѣкога е прѣпорѣчвалъ на родителити да държатъ непрѣстанно прѣбѣтата надъ дѣцата си, ако е казалъ че онзи баща, който си играе съ сына си ще плаче отпослѣ, той не е осъдилъ кроткото и търпеливото възпитаніе; той осъжда само тѣзи слаби и несмислени родители, които ласкаятъ страстити на дѣцата си, и които, презъ дѣтинството имъ, неправятъ друго освѣнъ да са веселятъ съ тѣхъ, като имъ позволяватъ сѣкакъвъ видъ злоупотрѣбленїя.

Заклученіето, което можимъ да направимъ отъ тука, е че родителити трѣба да държатъ властта си за поправленіето, защото има натурали, които трѣба да са укротяватъ съ страхътъ; нѣ и туй заплашваніе пакъ не трѣба да го правятъ освѣнъ когато немогатъ другоаче да сторятъ.

Едно дѣте, което дѣйствува още по въображеніето си, и смиса въ главата си нѣщата, които му са прѣдставляватъ свързани наедно, мрази ученіето и добродѣтелята; защото е напоенно съ отвращеніе къмъ лицето, което му говори за тѣхъ.

Ето отъ дѣ произлиза тѣзи толкозъ тъмна и толкозъ ужасна идея, която дѣтето запазва презъ сичкіятъ животъ къмъ благочестіето, и дѣйствително туй сичко му остава отъ едно строго възпитаніе. Чѣсто трѣба да търпите нѣща, които би имали нужда да са поправятъ, и да чякате минутата, въ която духътъ на дѣтето ще бѣде расположенъ да са ползува отъ поправленіето. Не го смѣрвайте нити когато е то разгнѣвенно нити когато вѣй сте разгнѣвени. Ако го смѣрвате въ едно ваше разгнѣвеніе, то разбира че вѣй дѣйствувате по своенравіе или по разпаленостъ, а не съ разумъ и любовь. Ако го смѣрвате въ едно нѣгово разгнѣвеніе духътъ му небува свободенъ за да исповѣда погрѣшката си, за да побѣди страстѣта си и да разумѣе важността на свѣтити ви; тѣй вѣй даже излагате дѣтето да из-

губи почитаніето, което ви дължи. Показвайте му че вѣй сте въ природното си положеніе, и това вѣй не ще направите съ нищо друго по-добръ освѣнъ чрезъ търпѣніето си. Презъ много дни търсете най сгодната минута за поправленіето, което искате да направите на дѣтето. Не му казвайте никога недостатѣкътъ, безъ да приложите нѣкое сръдство, което да го насърчи да искорени отъ себѣ си този недостатѣкъ; защото трѣба да избѣгнувате дотѣгваніето и убезсърченіето, които поправленіето вѣдхва когато е сухо. Ако видите че дѣтето може да разсѣжда, трѣба да го задѣлжвате неушотимо да иска да му казватъ недостатѣцити; съ този начинъ можете да му кажете недостатѣцити безъ да са наскърбява, нѣ никога не му казвайте много недостатѣци изведнажъ.

Трѣба да забѣлжате че умътъ на дѣцата е слабъ, че тѣхната възраст ги прави чувствителни само на удоволствіето, и че често искате отъ тѣхъ една тѣчност и една серіозност, които вѣй сами не бихте имали. Даже произвождате едно опасно впечатленіе смѣсено съ утекченіе и скръбъ върху характерътъ имъ, като имъ говорите сѣкога думи и работи, които не разбиратъ никакъ: никаква свобода, никаква веселостъ; сѣкога уроци, мѣлченіе, убезпокоено положение, поправленїя и заплашванїя.

Древнити разбираха това по-добръ: чрезъ удоволствіето на стихотвореніето и на музиката, главнити науки, максимити на добродѣлити и политичността на нѣравити са въведохъ между Евреити, Египтянити и Гръцити. Безкнижнити хора мѣчно го вѣрзатъ, толкозъ това е отдалечено отъ нашити навикновенїя. При сичко туй, колкото и малко да познавате исторїята нѣма сръдство да са съмѣнватъ че това обикновено са е вършало презъ много вѣкове. Поне, нѣй нѣка са ограничимъ да приєднаимъ прїятното на полезното колкото можемъ.

Нѣ, ако и да не можете да са надѣвате че ще са въздържате сѣкога да не употребявате страхътъ къмъ дѣцата, на които натуралътъ е жестокъ и не покоренъ, не трѣба обаче да прибѣгнувате на него освѣнъ слѣдъ като испитаге сичкити други лѣкове. Даже трѣба сѣкога да разяснявате на дѣцата, въ какво са ограничава сичко, което искате отъ тѣхъ и съ какво ще са задоволите; защото трѣба радостѣта и повѣреніето да бѣдѣтъ обикновенното имъ расположение, другоаче вѣй помрачавате духътъ имъ, убивате дързостѣта имъ; ако са живостни вѣй ги раздражняте, ако са разгалени, правете ги тѣпоумни. Страхътъ е както силнити лѣкове, които лѣкарити даватъ въ крайнити болѣсти; тѣ очистяватъ, нѣ развалятъ характерътъ и исхабяватъ органи: една душа управлявана отъ страхътъ бива сѣкога по слаба.

При това, ако и да не трѣба сѣкога да заплашвате дѣцата безъ да ги наказвате за да не би заплашванїята ви да станатъ прѣзрителни, обаче трѣба да ги наказвате по малко отъ колкото ги заплашвате. За наказванїята, тѣ трѣба да бѣдѣтъ колкото е възможно лѣжки, нѣ придружени съ сичкити обстоятелства, които можатъ да обидятъ дѣтето или съ засрамваніе или съ загрижваніе на свѣстѣта: напимѣръ, покажете му сичко, което сте направили за да избѣгнете тѣзи крайностъ; покажете му са отъ това наскърбения; говорете предъ него

съ друго лице за нещастieto на онѣзи дѣца които нѣматъ разумъ и честность дору да приѣматъ наказанія; отнемете обикновенните знаци на любовта си додѣ- то видете че има нужда за утѣшеніе; на- правете му това наказание публично или тайно, споредъ както ще разсѣдите че ще бѣде по полезно за него или да му при- чинните единъ голѣмъ срамъ или да му по- кажите че му го пощаждявате; запазете то- зи публиченъ срамъ за да послужи за по- слѣденъ лѣкъ; употребявайте по нѣкога нѣкое разсѣдително лице, което да утѣ- шява дѣтето, което да му казва туй, кое- то вѣй не трѣба да му говорите тогава, което да го утѣшява за лошиятъ срамъ, което да го расположи да са завърне при васъ и на което дѣтето въ изпълненіе- то си, да може да отвори сърцето си по- свободно, отъ колкото би смѣяло да го направи предъ васъ. Нѣ предъ сичко, нѣ- ка са не прѣдставя никакъ че вѣй сте ис- каели нужното покорство; мѣчете са да правите тѣй щото дѣтето да са осѣди само, да са прѣдаде волно, и да ви остане да улѣкчите само наказаніето, което е при- ѣло. Сѣки трѣба да употребява общити правила споредъ частните нужди; човѣчи- ти, и най много дѣцата не си приличатъ сѣкога на себѣ си; туй, което е добро днѣсь е опасно утрѣ; едно повѣденіе сѣ- кога еднообразно не може да бѣде полезно.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

Отъ театрътъ на войната.

БЕРЛИНЪ 7 августа. — Слѣдующи офи- циялни депеши са приѣхъ тѣзи сутра отъ глав- ниятъ пруски квартиръ:

Прѣднати чѣсти на пруски колонни са бѣхъ приближили вчера при Сарра; тѣзи сутра гене- ралътъ Кемеке паметри неприятелъ въ едно силно положеніе, на планинни Спейхеренъ и на- чена незабавно нападаніето; по слѣдствие на гър- межътъ на топове, чѣсти отъ отдѣленіята на ге- нералити Барнеконъ и Стуелпажелъ престижна- ха; генералътъ Гобенъ зе управленіето и слѣдъ единъ твърдъ силенъ бой, положеніето което за- нимавахе генералътъ Фросардъ са зе съ на- етъпъ; генералътъ Франсоа и колонелътъ Рьо- теръ са ранихъ.

МАЕНЦИЯ 7. — Генералътъ Гобенъ испраща отъ битката на западъ отъ Саарбрюкенъ много стотини роби отъ войската на генерала Фросар- да; споредъ казаніето на тѣзи роби, нѣй имами чѣсти отъ отдѣленія французка войска на срѣща си; бѣятъ са свърши много късно презъ нощта, неприятелъ защити отгѣглеваніето си съ силно гърмѣние на топове; генералътъ Стенимекъ прѣ- стигна вечеръта и зе управленіето; генералътъ Франсоа е убитъ; нашата загуба бѣде твърдъ голѣма най много въ офицери; неприятелъ има многочислени убити.

МАЕНЦИЯ 7. — Царскіятъ князь извѣтава подъ дата отъ 6 вечеръта: въ побѣдоносната битка надъ Макъ-Махона, на който войската бѣше са усилила отъ отдѣленія отъ корпусити на маре- шала Канроберта и на генералъ Файли, нѣй хва- нахмѣ двѣ знами, шестъ митраильози и най малко 4000 роби; генералътъ Розъ са нарани; загу- бити сѣ голѣми и отъ двѣтъ страни.

ПАРИЖЪ 8. — Офиціальни извѣстія: Е- дна депеша отъ префектътъ на Колмаръ отъ 11 чѣсътъ тѣзи сутра опровергава новината дадена отъ подпрефектътъ на Шлейстадъ че Прусси- ти прѣминали Рейнъ и казва че е вѣроятно че Пруссиити отиватъ къмъ Савернъ презъ дес- ниятъ брѣгъ.

МЕЦЪ 8. — Генералътъ Файли са съобщилъ съ марешала Макъ-Махона, моралътъ на войската е изряденъ, никакво нападаніе отъ вчера. Въ бит- ката на Фрезвилеръ 140,000 Прусси нападна- хъ 33,000 Французи.

ПАРИЖЪ 8. — Седмичниятъ офиціальенъ буле- тинъ отъ тѣзи вечеръ казва:

Има въ животътъ на народити тържественни и рѣшителни часове, въ които Богъ имъ дава слу-

чаятъ да покажатъ туй, което сѣ и що могатъ. Тѣзи минута е дошла за Франция. Мисляха по- нѣкога че, неустрашимъ въ всѣхъщеніето и въ сполуката, нашиятъ голѣмъ народъ търпѣлъ мжно злополучіята. Туй, което става предъ насъ, о- провергава тѣзи клѣвета; положеніето на насе- леніето не показва обезсърчяване, нѣ една па- тріотическа и величественна яростъ противъ на- падателити на Франция дѣто и тѣ сѣщо трѣба да паметратъ гробовети си.

Сичкити Французи ще са дигнатъ като единъ самъ човѣкъ: тѣ мислятъ за тѣхнити прадѣди и за тѣхнити изрожденници; задъ себѣ си тѣ иматъ славни въкове, отъ предъ си едно бѣдѣще, кое- то тѣхното героичество трѣба да направи свободно и силно.

Никога отечеството не е било по добръ при- готвенно за единъ духъ на прѣданность и на жър- тви; никога то не е показало съ единъ начинъ по значителенъ и по величественъ силата и гор- достъта на народниятъ характеръ; то выка съ эн- тусіазмъ: станете! на оржіята! да побѣди или умрѣ е неговата девиза.

Догдѣто нашии солдати бранятъ энергически земята на отечеството, Европа са ubezпокоява праведно отъ прускити сполуки. Не са знае до- дѣ ще отиди славолѣбіето на тѣзи непаситна си- ла, ако тя са възбудеше отъ рѣшителното въ- стѣжествование.

Единъ неизмѣнимъ законъ въ исторіята е че сѣки народъ, чрезъ прѣкаленіи си желанія, смѣшава общото равновѣсіе, прѣдизвиква противъ побѣдити си едно противодѣйствіе и обрѣща си- чкити народи противъ себѣ си. Тѣзи истина ще са докаже безъ друго още единъ пѣтъ отъ дѣлата.

Кой прочее са интересува въ въскръсяваніето на германската имперія? кой прочее може да желеа щото севѣрното и балтійското морета да станатъ пруски езера? Да ли Швеція, Норвегія или Данія, които въстѣжествуваніето на Прус- сія би унищожило? Да ли Руссія, която са ин- тересува по вече отъ колкото никоя друга сила да са запази равновѣіето на Севѣръ противъ германскити желанія? Да ли Англія, която е противоположна, като голѣма морска сила и по- кровителка на Данія, на напредѣтити на пруско- то мореплавателство? Да ли Оландія, която е вече толкозъ заплашена отъ дързостливити ин- триги на Бизмарка? Относительно за Австрія, възстановленіето на германската имперія въ пол- за на Охенцолернити ще бѣде най фаталниятъ у- даръ не само противъ династіята на Ханзбур- гити, нѣ и противъ сѣществованіето на Австро- унгарската монархія.

На вѣрно Пруссія ще са помѣчи да даде о- бѣщанія на виенскіятъ кабинетъ; нѣ хората зна- ятъ колко ще са вѣрватъ думити на Бизмарка. Една мнима каквато и да е гаранція щели бѣде по силна отъ врѣзкити които сѣдинявахъ Прус- сія съ германскіятъ съюзъ, и които Пруссія, въ прѣзрѣніето на сичкити си длѣжности и задълже- нія сѣжса толкозъ насилственно?

Рѣшителни побѣди на Охенцолернити не ще бѣдѣтъ по малко нагубни за Италия както и Ав- стрія. Една германска имперія ще иска сѣкакъ крайморія, които ще и трѣбать на Югъ както и на Севѣръ; тя ще иска Венеція и Триестъ как- то Кіелъ и Амстердамъ, възражданіето на Италия ще са компромитира.

Нѣй са отнасями съ повѣреніе на мѣдростъта на пра- вителствата и на народити, за да истръгнемъ Е- вропа отъ прускіятъ деспотизмъ, за да си помо- гнемъ или чрезъ съюзи или чрезъ симпатіи, да избавимъ европейското равновѣсіе.

Показахъ са вече случаи да забѣлжитъ добри симптоми. Англія напълно удовлетворенна отъ на- шити изявленія толкозъ категорически и толкозъ честни, относительно за белгійската неутралность, черпва нашата граница на Севѣръ, като са по- казва готова да я брани отъ страната на Белгія, ако Пруссія поискаше да я насили. Швеція, Норвегія и Данія държатъ едно положеніе на- стрѣхнало отъ патриотизмъ. Рускіятъ императоръ уважява нашиятъ посланникъ съ едно особно бла- говоленіе и най вліятелнити органи отъ рускіятъ печатъ държатъ единъ язикъ неприятелъ на прус- ката страна.

Онѣзи отъ виенскити вѣстници, които най на- прѣдъ показаха боязливо нѣкои симптоми вну- шени отъ Бизмарка, сѣ задължени да отстъпятъ на общото мнѣніе и държатъ единъ язикъ съо- бразенъ съ истиннити интереси на Австрія.

Австрійскіятъ императоръ, италианскіятъ царъ и тѣхнити правителства ни засвидѣтелствуватъ расположенія повече и повече удовлетворителни.

Австрія и Италия са дѣятелно въоръжаватъ; виенскіятъ и пещенскіятъ министри са покора- ватъ на една обща мисль, и минутата набли- жява, въ която Пруссія ще срѣщне отъ тѣзи страни най серіозни и най важни слѣтти.

Нашата дипломатія не ще бѣде по малко дѣ- телна отъ колкото нашата войска.

Франція прави единъ краенъ подвигъ. Повѣ- реніе! повѣреніе! нашиятъ патриотизмъ е на ви- сочината на сичкити бѣдствія; колкото повече о- стоятелствата сѣ важни толкозъ повече фран- цузскіятъ печатъ изражява еднодушно най патри- отическити и най благороднити идеи.

Сѣбраніето на Сенатътъ и на законодателното тѣло ще даде на войскити една нова сила и Франция отъ 1870 ще покаже на народити на Европа че нѣй не сми са изродили.

МЕЦЪ 9 — Корпусътъ на генералътъ Фай- ли, който не са е сбивалъ, са сѣдини на войска- та, безъ да са побѣрка; маршалътъ Макъ-Ма- хонъ испѣлни движеніята, които му са заповѣдаха; никакво сбиваніе не стана днѣсь, прокламацията на министрити са прѣ съ ентусіазмъ.

ПАРИЖЪ 9. — Офиціальниятъ вѣстникъ обна- родва единъ декретъ, който извѣстява че депар- тментити, които сѣ между първото, третото, чет- въртото и седмото военни отдѣленія и департа- ментити на златото крайморіе, на Сона и Лоаръ, на Енъ и Рона, които надлѣжатъ на осмото от- дѣленіе сѣ обявени въ обсадно положеніе.

МЕЦЪ 9. — Неприятелската войска са сѣсър- доточва на Сарра. Прускіятъ царъ настани глав- ниятъ си квартиръ въ Кесерлатернъ.

МЕЦЪ 9. — Офиціальна депеша. Една голѣма чѣсть отъ войската е сѣсърдоточена предъ Мецъ; маршалътъ Базенъ са натовари съ упра- вленіето на операциити; корпусътъ на генералъ Фросарда са отгѣлюва въ добъръ редъ къмъ Мецъ; лѣтна тиха нощъ; императорътъ отиде на квартирътъ на маршала Базена.

ПАРИЖЪ 9. Французката банка дигна шконто- то си на 6 на стотѣхъ. Въ законодателното тѣ- ло, Г. Оливіе прочете едно съобщеніе подобно на туй, което са направи на Сенатътъ и прило- жи сетѣ, за да отговори на прикѣснуданіята на левицата, че едно голѣмо злодѣяніе би са сто- рило къмъ отечеството ако са загуби една ми- нута върху единъ въпросъ за лица, могатъ да натрудатъ укори противъ министрити; нѣй ще мѣлчимъ, нѣй ще защищяваме само предложенити мѣрки. Министрити искагъ щото камарата да о- ържи повѣреніето си въ тѣхъ; ако други минис- три могатъ по добръ да стоятъ срѣщу прикло- ченіята, уволнете ни нѣ незабавно, защото сега не трѣба да са блаболи нѣ да са дѣйствува. Г. Дюмоленъ прѣложи, въ името на мнозина депу- тати щото предсѣдателството на министрити да са даде на герала Трошю.

ХАНБУРГЪ 7. — Слѣдъ битката на Вортъ, неприятелъ са отгѣгли: нѣ неговата артилерія са помѣчи да са спре въ Нидербрюнъ, който са привзе отъ Баварцити; неприятелъ направи от- гѣглованіето си къмъ пѣтътъ на Бичъ; Вуртенбер- ската кавалерія хвана при Рейсизофенъ много провизии и 4 топа; Хагено, Сагермини и Форба- хъ са занимахъ отъ насъ, Форбахъ слѣдъ единъ легкъ бой.

ПАРИЖЪ 9. — Въ Сенатътъ, дукътъ Грамон- тъ каза: «Императорътъ ни обща дани събере- щомъ обстоятелствата го изискатъ. Императри- цата не иска да чѣка, за да ни събере, положе- ніето да са компромитира. Нѣй претърпѣхмѣ по- бѣжденія, нѣй нѣй не са побѣдихмѣ, най голѣма- та чѣсть отъ нашата войска не са е още бѣла- та е готова за да ни принесе побѣдата. Нашии срѣдства сѣ непожтнати, нѣй ви искаме едно диганіе въ купъ, сичко е готово, Парижъ е по- ложенъ въ забранително положеніе, и може да под- държи една дѣлга обсада.

Нѣй съкрѣщяваме формалностити за сѣбраніе на волентири, нѣй ви искаме общото устройство на народната гвардія и присѣдиненіето на една чѣсть отъ движимата гвардія въ дѣйствителната войска съ авансментътъ на тѣгѣніето на класѣ- тъ отъ 1870. Прусити са надѣватъ да са въ- ползуватъ отъ нашии несѣгласія, тѣ са сѣзма- мѣтъ въ тѣзи си надѣжда, ако рѣгѣтъ са сѣмѣ- ше, нѣй ще употрѣбимъ силата, която ни дава об- садното положеніе, и нѣй ще викаме на помощъ

други сили освѣнъ народни гвардіи: рѣдътъ е спасеніето.

ПАРИЖЪ 6. — Законодателното тѣло приема прирѣнността върху сичкити проекти представени отъ генерала Дежана, привремененъ министъръ на войната. Г. Юлія Фавръ иска незабавенното въоръженіе и пълната организация на народната гвардія въ Парижъ и въ департаментити върху основата на законътъ отъ 1831. Той отдава побѣденіята, които нашата войска претърпѣ до сега на самата неспособност на главниятъ генералъ и слѣдователно иска шото Императорътъ да остави управленіето и законодателното тѣло да земе управленіето на работити на страната (неописанно движеніе, лѣвицата ржкопльщи, вышгласіето протестува). Г. дѣо Кассанякъ казва че едно подобно предложеніе е едно начяло на революція (мятежътъ и движеніето ся умножаватъ). Г. Пикаръ иска полковети, които сж сега въ Парижъ, да са испратятъ на границата и казва че ако не са дадѣтъ оржжіа на населеніето, то ще да си намѣре съ сичкити възможни срѣдства.

Баронъ Жеромъ Давидъ, който присѣтствува на битката на Вейсбургъ казва: «ако нашии солдати ни слушахъ, тѣ щѣхъ да ни извикатъ: «оставете вътрѣшнитѣ разногласія, запазете на войската повѣреніето че цѣла Франція е задъ нея». Г. Юлія Ферри вика като заплашва министертвото: «На този чясъ Прусити пушкатъ съ митралязити си Парижъ.» Г. контъ Кератри иска императорътъ да са отрече отъ престолътъ, той са повика да влезе въ предписанити граници, затваряніето на разискуваніето са произнесе и засѣданіето са спрѣ. Вънъ едно безкра по множество обикаляше законодателното тѣло, предосторожности са зехъ отъ министрити, властѣта са задължи да испраздне околностити на палатътъ. Двѣ лица, които давахъ пари на работници, са запрѣхъ по пладня на пѣната конкордіа, меслятъ че сж пруски агенти.

Една депеша отъ Мецъ, датувана отъ вторникъ единтъ чясътъ 55 минути вечерѣта, казва че маршалътъ Базенъ зима главното управление на войскити събрани въ Мецъ, че генералътъ Деканъ са опѣдѣлил главенъ генералъ на третото тѣло на войската и че маршалътъ Макъ-Махонъ събрали по ветоето отъ войската си и са отгѣлили кѣмъ Нанци.

БЕРЛИНЪ 8. — Царскіятъ князь телеграфира както слѣва на министра на външнитѣ работи: Хамбургъ 8 — Вчера, слѣдъ битката на Вортъ неприятелътъ са отгѣгли съ пай голѣмо раздрапеніе, Французката артиллерія са помъчи да са спрѣ въ Нидербрунъ; нѣтози градъ са зе отъ Базарити, не пріятелътъ са отгѣгли на пѣтътъ за Бичъ, Вюртембергската кавалерія зе много роби и четири топа въ Рейшизофенъ; умѣдѣти и ранени по риватъ пѣтътъ. Тѣзи сутра нѣи занимахъ Хагено, испразненъ отъ неприятелътъ, нѣи още занимахъ Сааргемини и Форбахъ слѣдъ единъ лекъ бой. Една официална депеша отъ Сулцъ отъ 8 августа въ черѣта казва: — Загубата на Французити въ битката на Вортъ, е пай малко 5000 души убити и ранени, 6000 роби, сичкіятъ калабалѣтъ на войската на Макъ-Махона, много топове и двѣ врыволицити отъ желѣзніятъ пѣтъ, които носяхъ храна. Нашата загуба е отъ 3000 до 4000 убити и ранени. Една друга официална депеша отъ Саарбрукенъ съ дата отъ 6 казва: Битката въ Спициеренъ, при Саарбрукъ зе пай голѣмнитѣ размѣри и докара резултати по важни отъ тѣзи, които познаваме до сега.

Войската на Генерала Фросарда са почти съвршенно съсна, станътъ на едно отдѣленіе отъ неговата войска и много магазин голѣми паднахъ въ нашии рѣце, числото на робити е твърдъ голѣмо; до сега по вече отъ 2000 души са доведохъ тука. Нашата загуба е сжшо твърдъ голѣма; ветоето отдѣленіе изгуби 1800 души. Французката войска са отгѣглява по сичкити точки, стражи обикалятъ до двѣ мили далечъ отъ Мецъ.

ПАРИЖЪ 9. — Въ законодателното тѣло, прирѣнността върху второто предложеніе на Г. Юлія Фавра относително за съставяніето на законодателното тѣло за забраната на страната са отхвърли съ 190 гласа противъ 53. Прирѣнността са прѣвъху предложеніето на контъ Кератри, което вика подъ оржжіята отпуснатити солдати и неужененити, отъ класѣтъ на 1858 да 1863. Г. Оливіе казва че слѣдъ гласоподаваніето на камарата императрицата са допита и съ съизволеніето на императора, натоварила контъ Па-

ликао да състави единъ повѣ кабинетъ.

ПАРИЖЪ 10. — Засѣданіето на законодателното тѣло бѣше бурно. Министерството даде оставката си. Дукътъ Паликао, опрѣдѣленъ като министъръ на войната са натовари да състави новіятъ кабинетъ. Едно диганіе на войска отъ 500.000 души са гласоподава отъ камарата. Войскити са съсрѣдоточватъ безъ никаква мѣнчотія; никакво сбиваніе не е станало.

ПАРИЖЪ 10. — Вчера вечеръ, илаше голѣмо множество на булвардити; стражити на Парижъ распрѣснаха навалицити и на единадесетъ чясътъ вечерѣта, пѣлна тишина съществуваше. Последната депеша отъ Мецъ забѣлжава че никакво важно сбиваніе не е станало. На челото на войската на маршалъ Базена, единъ ескадронъ хусари потѣпкалъ едно наблюдателно тѣло отъ улази. Единъ бой са счяква днѣсъ или утрѣ.

ЛОНДОНЪ 10. — Вчера, презъ нощѣта, въ камарата на общинити, Г. Гладстонъ извѣсти че британското правителство прѣдложило, на 30 юлія, на Франція и Пруссія отдѣлно, нѣ въ сѣщити думи, единъ трактатъ, който казва: че ако една отъ воюущити войски насилеше белгійската земя, Англія ще са присѣдини на другата войска за да брани Белгія; нѣ че е особно записанно че Англія не ще са насили да земе участіе въ общити операцији на войната. Пруссія прѣвѣла този трактатъ и контъ Бернстовъ ще го поднише вѣроятнѣ тѣзи вечеръ; Австрія и Руссія го прѣвѣли благоволено. Трактатътъ ще трѣба да остане въ сила дванадесетъ мѣсеца слѣдъ потвърденіето на трактатътъ за миръ между воюущити сили.

РИМЪ 9. — Французкити войски испраздниха вече папскити владѣнія.

ПАРИЖЪ 10. — Въ законодателното тѣло прирѣнността са прѣвъху прѣдложеніето да са отложатъ съ единъ мѣсяцъ отъ 11 августа сичкити срокове. Г. Форкадъ прочете изложеніето на комисіята натоваренна да испити проектити, които са предложиха вчера, комисіята прѣвѣла прѣдложеніето на контъ Кератри да са повикатъ отпуснатити солдати и прѣдлага, освѣнъ това, да са повикатъ сичкити неужененни граждани и безъ дѣца отъ 25 до 35 години за да правятъ частъ отъ войската и още да са издигне кредитътъ отъ 4 милиона, за да са помогне на фамилиити отъ движимата гвардія, на 20 милиа. Изложеніето са свѣршва съ израженія твърдъ горѣщи за съединеніето на сичкити партіи и патриотическити чувства на цѣла Франція, които са еднодушно ржкопльскаха. Изложеніето прѣдлага да са гласоподадѣтъ благодаренія на войската въ които да са обяви че тя са е удостоила за отечеството, това прѣдложеніе са прѣвъ съ троенъ гърмежъ отъ еднодушни ржкопльсканія и камарата рѣши че прѣдсѣдателътъ ще съобщи това гласоподаваніе на войската като единъ проектъ прѣвъ еднодушно.

ПАРИЖЪ 10. — Въ законодателното тѣло, Г. контъ Паликао извѣсти че новото министерство е съставено както слѣва: контъ Паликао министъръ на войната, Г. Шевро на вътрѣшнитѣ дѣла, Г. Макъ на финанцити, Г. Дуверноа на търговіята, Г. Ригалъ дѣо Женоиди на мореплавателното, баронъ Жероци Давидъ на общити сгради, князьтъ Латуръ Мовернъ на външнитѣ дѣла, Г. Бюссонъ прѣдсѣдатель на държавніятъ свѣтъ, Г. Гранперре на правосѣдіето, Г. Брамъ на общото просвѣщеніе.

ЛОНДОНЪ 10. — Тука вѣобще са вѣрва че войната скоро ще са свѣрши.

БЕРЛИНЪ 11. — Официална депеша отъ Саарбрукенъ отъ вчера вечерѣта казва: французката войска продължава отгѣглованіето си кѣмъ Мозель; конницата събраи на сичкити пруски корпузи я прислѣдва; нашата кинница прескочи линіята на Сааръ юнионъ, Грандъ Тенкенъ, Фолкемонтъ, Фулини и блатата. Голѣми количества провизіи и храна отъ двѣтъ тѣла на войската, ладни и много врыволицити отъ желѣзніятъ пѣтъ паднахъ въ рѣцѣти ни. Малката крѣпостъ на Дубелзелстениъ, въ Возгити, са испразни отъ неприятелътъ, който остави топовети и провизіити въ нашии рѣцѣ.

СТРАЗБУРГЪ 10. — Стразбургъ е опасанъ отъ насъ отъ сѣкоя страна, желѣзнитѣ пѣтища, които водятъ въ Хагено, Парижъ и Лионъ сж занимати отъ насъ. Казанъ че гарнизоната са състои само въ единъ полкъ пешеходна войска и отъ народната гвардія и че иматъ твърдъ малко храна. Призваніето, което са направи отъ генерала Байера на войската за да са прѣдаде, са

отхвърли отъ команѣнтинтъ.

СААРБРУКЪ 11. — Прускіятъ царъ отправи една прокламация кѣмъ французскіятъ народъ, въ която казва че гражданити ще продължаватъ да са радватъ на личната си безопасностъ и на безопасността на имотити си, ако не направятъ нѣкое неприятелско предпріятіе противъ Пруссیتی. Прускити генерали ще нарѣдѣтъ мѣркити относително за цѣпата на парити и сношеніята между войскити и жителити.

ПАРИЖЪ 11. — Последніятъ телеграмъ отъ Мецъ е отъ вчера и казва че до единъ чясътъ слѣдъ пладня никакво нападаніе не е станало.

ЛОНДОНЪ 10. — Парламентътъ са отложи съ мессажъ отъ царицата, която доказва че сношеніята съ другити сили сж удовлетворителни, мессажътъ говори за печалѣта причинена отъ войната между Франція и Пруссія и за усиліята направени за да са възбрани и казва че Нейно Величество ще направи сичко, което можѣ за да ограничи мѣстото на споречкуваніето. Той споменува още за трактатътъ, който гарантира неутралността на Белгія.

ФЛОРЕНЦІА 11. — Камарата на депутатити е свиканна за идѣщиятъ вторникъ за да земе съобщенія отъ правителството. Увѣрватъ че правителството ще повика подъ оржжіа други два класса. Слуховети относителни за въоръженіята на Австрія на италянската граница сж официално опровергани. Сношеніята на Италия и Австрія сж твърдъ добри.

ПАРИЖЪ 11. — Въ законодателното тѣло Г. контъ Паликао каза: «нашата привременна несполука ще са поправи, едно ближно отмѣщеніе е вѣрно.» (Еднодушни похваленія); прирѣнността са обяви върху проектити, които издигатъ на единъ диліонъ кредитити опрѣдѣлени за войната, и които установяватъ законніятъ курсъ на билетити на банката и ограничаватъ издаваніето на 1800 милиони.

ПАРИЖЪ 11. — Въ законодателното тѣло, контъ Кератри поиска едно парламентарно испитваніе върху повѣденіето на маршала Лебофа; контъ Паликао, като отговаря на тѣзи интерпелация, казва че маршалътъ Базенъ управлява войската; прѣдложеніето на Г. Юлія Фавра за въоръженіето и преустрояваніето на народната гвардія върху основата на законътъ отъ 1831 са прѣвъ еднодушно съ нѣкои измѣненія.

МЕЦЪ 11. — Още никакво сбиваніе; нѣ въобще са вѣрва че единъ бой ще стане днѣсъ. Припасити прѣстѣгатъ; моралътъ на войскити е чудентъ.

ЛОНДОНЪ 11. — Шконтѣто на банката са ограничи на 5 1/2.

ПАРИЖЪ 11. — Законодателното тѣло прѣвъ проектътъ, който издига на единъ диліонъ кредитътъ опрѣдѣленъ за войната, и който установява писленіятъ курсъ на билетити на банката.

ПАРИЖЪ 12. — Департаментътъ на Горня Гаронна са обяви въ обсадно положеніе.

МЕЦЪ 11. — Никакво збиваніе не е станало още. Дѣждѣтъ валя цѣлъ день. Слухътъ че Пруссیتی са занимаи Нанци е опроверганъ.

ПАРИЖЪ 12. — Сенатътъ прѣвъ еднодушно сичкити проекти, които са отнасятъ за умноженіето на кредитътъ за войната до единъ диліонъ и за насиленіятъ курсъ на билетити на банката. Пруссیتی заобиколиха Стразбургъ; управителътъ на крѣпостѣта, кате отговорилъ на призваніето на германскіятъ генералъ, отрѣкълъ са да са предаде. Една депеша отъ Мецъ отъ тѣзи сутра извѣстава че никакво сбиваніе не е станало още. Въ законодателното тѣло контъ Паликао извѣсти че оставката на маршала Лебофа, като главенъ маюръ са прѣвѣла и прибави че въ четири дни вѣтрѣ, 700,000 души ще са испратятъ на границата. Г. Шевро каза че правителството са приготвило да изгони сичкити германски подданиини отъ французката земя.

— Извѣстятъ отъ руската граница на единъ виенски вѣстникъ че 200,000 души руска войска бѣла готова да са съсрѣдоточи на границата. Въ правителственити крѣгове много са страхували да не бы Руссія да поиска да са възползува отъ сегашнитѣ сплитанія за да прислѣдва своити цѣли.

— Увѣрватъ че многочисленни работници са занимавали въ Тонханата да правятъ артилерійски оржжіа не отъ тучъ нѣ отъ стомана. Съ тѣзи мѣрка правителството щѣло да можѣ да обирне въ стомана и да употребѣи въ полза единъ купъ вѣти гюлѣта, които са оцѣняватъ на около 3 милиона лири.

(Цариградъ, 4 Августъ 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

Отъ театрътъ на войната.

МЕЦЪ 13 августа. Непріятелскити знами са распрѣснаха вчера въ долината на Мозелъ, едно отдѣленіе занима една минута Понтъ Мусонъ, нѣ една бригада отъ нашата конница ги изгони, слѣдъ едно сраженіе въ което хванахъ до 30 пленници; слѣдватъ да затварятъ многобройни шпіони.

БУКУРЕЩЪ 13.— Главніятъ австро-унгарски консулъ искава лъжа слухътъ споредъ когото войски са осрѣдоточвали върху границата на Трансильванія.

ПАРИЖЪ 14.— Офиціалніятъ Булетинъ доказва че дипломатическіятъ планъ на Бизмарка да ни смрази съ Англія, Руссія, Италія и Испанія несполучилъ никадѣ и прилага че симпатіи на Данія къмъ насъ сж твърдѣ живостни, че нашата флота е предъ Кіелъ и че голѣми приключенія са приготвеватъ отъ тѣзи страна; този членъ са свършва като казва: не ще може да са спомоне дума нити една минута за приирителни договаранія, идеята на едно умирие неможе да дойде на никой Французинъ.

ПАРИЖЪ 14.— Едно официално съобщеніе извѣстява че Нанци е заниматъ отъ едно отдѣленіе пруска конница.

ПАРИЖЪ 14.— Камарити прѣвхъ единъ проектъ който упълномощава изданіето на билети отъ банката до два диліона и 400 миліона фр.

БЕРЛИНЪ 13.— Официална депеша казва: Французити оставихъ Понтъ Мусонъ, който е заниматъ отъ Германцити; Нанци са сжщо испраздни отъ Французити; желѣзніятъ пѣтъ отъ Нанци до Фронаръ са развали отъ Германцити.

ПАРИЖЪ 13. Официално. **МЕЦЪ.** Сжбота въчеръ. Подкрѣпеніята които са очаквахъ пристигнахъ. Волонтирити са стичатъ. Въ законодателното тѣло, контъ Поликао обевилъ че марешалъ Базенъ е сега саміятъ главенъ кумандатинъ на сичкити войски и казалъ въ сжщото врѣмечезащитата на Парижъ ще стане скоро пълна. «Публикъ казва че Марешалтъ Макъ Махонъ са присѣдинилъ на войската на марешала Базена.

СЕНТЪ АВОЛЪ 12. Официални Пруски новини. Французката войска, като остави положеніето си, на французката Ніеда, която бѣше приготвена за забраната, са отгѣгли, вчера, при Мецъ, задъ Мозелъ. Пруската конница е нарѣдѣнна предъ Мецъ, Понтъ Мусонъ и Нанци.

Друга официална депеша отъ сжщата дата. Една частъ отъ нашата войска (пруската) пристигнала предъ Стразбургъ, малката крѣпость на Лихтребургъ въ Возгити са предада като направила договоръ; Лертзелестекнъ са испраздни отъ

непріятельтъ; голѣми магазини и провизіи паднали въ нашии рѣцѣ.

ПАРИЖЪ 15.— Императорътъ остави Мецъ вчера на 2 часътъ съ царскіятъ князь и отиди въ Вердунъ. Прѣди да трѣгнѣ той прогласи една прокламація, която казва като свършва: «Като ви оставямъ за да отида да бѣи напредствіето, азъ повѣрвамъ на вашіятъ патриотизмъ забраната на Мецъ.» Една депеша отъ Мевза забѣлжава че непріятелски войски прѣстигнахъ въ Виенболити. Една депеша отъ префектътъ на Возгити забѣлжава че непріятелски войски приближавали къмъ Мевза и Мозелъ и че французскіятъ индженеринъ корпусъ развалилъ два моста на тѣзи рѣки. Една депеша отъ императора датована отъ Лонгвилъ отъ вчера вечеръ казва: войската начена да преминува на лѣвіятъ брѣгъ на Мозелъ тѣзи сутра, нашии наблюденія не бѣхъ забѣлжали присѣтствіето на никой непріятелски корпусъ; нѣ когато половината на войската прѣмина, Пруссити я нападнхъ съ голѣма сила; слѣдъ единъ бой отъ четири часъта са отблѣснахъ съ голѣми загуби.

Официалніятъ вѣстникъ обнародва слѣдующити подробности върху покушеніето за смѣщенія, което са направило въ Виллетъ: 80 лица въоружени съ ятагани и съ револвери нападнхъ кашлата на тулумбаджити; тѣ убихъ единъ полиціи снѣ служителъ и наранихъ тѣжко тримина полицейски служители и двамина тулумбаджии. Смѣщеніята са укротихъ съ стицаніето на населеніето, 50 души са задрѣхъ, населеніето искаше да ги утрѣни. Вѣрва са че тѣзи смѣщенія сж подбудени отъ Пруссія.

— Увѣрватъ че Руссія полага на военна пога двадесетъ отдѣленія, отъ които 16 пешеходна войска и четири коннически. Тя щала да състави три нови отдѣленія гренадири и три бригади фузелери. Въ Полша, 160,000 стоели да влезжѣ въ вѣйна. Числото на тѣзи войска можало скоро да са удвои.

— По царска заповѣдъ: Мустафа Фазилъ паша, прѣдсѣдатель на Върховніятъ Съвѣтъ на Правосѣдіето, са опрѣдѣли министъръ на финанціити; Саджкъ паша, министъръ на финанціити са опрѣдѣли министъръ на Ефкафътъ; Едхемъ паша, членъ отъ Държавніятъ Съвѣтъ са опрѣдѣли прѣдсѣдатель на Върховніятъ Съвѣтъ на правосѣдіето; Хайдеръ ефенди, посланикъ на В. Порта въ Виенна, са опрѣдѣли префектъ на Цариградъ; Халилъ бей, мюстешаръ въ министерството на външнити работи, са опрѣдѣли посланикъ на В. Порта въ Виена; Рустемъ бей, министъръ на В. Порта въ Флоренція са опрѣдѣли посланикъ на В. Порта въ Сентъ-Петербургъ.